

BOLESŁAW ŚLASKI

RYS DZIEJÓW

MARYNARKI WOJENNEJ POLSKIEJ

Kolekcja
Emila Kornasia

1936

NAKŁADEM AUTORA

1936

CZCIONKAMI Drukarni Spółkowej w Kępnie

TREŚĆ:

Czasy książąt pomorskich (X—XIII wiek).

Król Zygmunt August (1548—1572), jako pierwszy organizator sił morskich: flota ochotnicza (strzegacze cz. frajbitery), jej zadania, pierwsi dowódcy (Wąsowicz i Sierpinek), liczba okrętów dochodzi do 30, słaba zależność ich kapitanów od władz królewskich, przewaga cudzoziemców wśród marynarzy, budowa galjenu wojennego w Elblągu i jego losy. Czasy Walezego i Batorego.

Zabiegi Zygmunta III (1587—1632) o posiadanie floty: 1. ochotnicza straż morska pod zwierzchnictwem starosty puckiego Jana Wejera; 2. okręty królewskie, ich budowa i oporządzenie, starszyzna i majtkowie, udział w bojach ze szwedami (odzyskanie Pucka i zwycięstwo pod Oliwą 1627 r.), opieka hetmana Stanisława Koniecpolskiego nad rozwojem floty, wyprawa okrętów na Zachód do portu wizymierskiego i ich utrata.

Zamierzenia i czyny Władysława IV (1632—1648): wzmocnienie stanu obronnego stradów (warownia Puck i czatogrody na Helu wraz z przystanią), wyszykowanie nowej „armaty morskiej” z 12 okrętów i mianowanie dowódców, zaciąg do marynarki kozaków zaporozkich, brak poparcia ze strony narodu, niepowodzenie króla w sprawie cel morskich, działalność i losy jego okrętów.

Wskrzeszenie marynarki w naszych czasach: zadania Polski nad Bałtykiem i urzeczywistnianie programu morskiego, obecny stan naszej marynarki wojennej i jej braki.